

като по-хубавото оръжие бѣше обрано отъ турското правителство, както по градоветѣ така и по селата частно; нѣ слѣдъ това явно дозволение да се носи какво да е оръжие въ село, мнозина се разотидоха по домоветѣ си да се поприготвятъ съ своитѣ вѣтки и раждясаи пушки и пшш-тове, които само на глѣдъ да сж, а въ сжщностъ нищо не струваха.

Като видѣха че е врѣме на защита, разпрѣснаха се по край селото на всичкитѣ по-високи мѣста, да гледатъ да се не покаже отъ нѣкоя страна опасностьъ среща която да извѣстятъ съ врѣме, за да се зематъ мѣрки на запазване или отърване съ бѣгство, дѣто не ся полви нѣщо до вечерята за страхование. Та какъ се принесе извѣстието въ село часътъ около 8—9 по турски, че Русцитѣ сполучили да завзематъ Стара-Загора? Това точно не помня, кой го донесе; нѣ като молния отъ уста въ уста достигна до монтѣ уши, и азъ усѣтихъ сега малко себе си спокоенъ, като си прѣдполагахъ, че Богъ като ги е довелъ до тамъ, доцатъ и до насъ, безъ да си задавамъ толкова страхъ, защото сега нѣма нѣщо за страхование и ти скоро ще се разпрѣснатъ изъ Старо-Загорската околия по селата.

Вечерята срѣща 12-й Юлий вторникъ, ни подъ заповѣдта на Диня Петрова, бѣхме принудени пакъ да излѣземъ да вардимъ на ноцна стража, сега съ прибавление нѣколко още души и момчета отъ селото. Отдохме извън селото, като зехме съ себе си кой каквито оръжия имаше на ржка и се распорѣдихме пакъ на оная вечерешната позиция покрай кръстцитѣ на поженатитѣ ниви, повечето затулени въ сѣнката имъ дѣто, ако би нѣкои отъ чиргезитѣ придружени съ башибузуцитѣ да ни нападнатъ, да не могатъ да усѣтятъ, че се прѣслѣдватъ на тихата приятна ноцна мѣсечина отъ поженатитѣ ниви изъ кръстцитѣ. Стражата тоя нхтъ бѣше освѣнъ пѣрвитѣ лица и отъ други нови, като: Златя Генева, Тодоръ Палева, Теню Дичева, Стефанъ и др. Туяъ макаръ и да се отвориха разговори на разни въпроси по положението на настоящето ни със-